

Anlamıyor

◆ A. Muhlis Özhece

Bir zalimin aşkı yaktı çıramı
Duman anlamıyor, kül anlamıyor
Yokluğun cehennem diye yalvardım
Gitme, anlamıyor; kal, anlamıyor

Yalnızlığı yorgan ettim büründüm
Gerçekten kovuldum düşte göründüm
O olayım diye ben'den arındım
Akıl anlamıyor, dil anlamıyor

Acıları kaderimdir belledim
Hasretini beşiklerde salladım
Alınyazım mektup diye yolladım
Kâğıt anlamıyor, pul anlamıyor

Neyleyim hamurum aşkla karılmış
Akıl gitmiş aşk ipine sarılmış
Bahçıvanım, bahçelere darılmış
Diken anlamıyor, gül anlamıyor

Özhece'yim kelimem yok sözüm yok
Bir geceyim aynalarda yüzüm yok
Ben niceyim, anlatmaya lüzum yok
Yaşa, anlamıyor; öl, anlamıyor

Efelya'ya Gazel

◆ Mehmet Binboğa

kûşe-i meyhânede keder demleyen şair
söyle hangi derdine çaredir şarkı şiir

âfet-i dünyalarda vefa olsaydı eğer
düşer miydi çöllere yanar mıydı onca pîr

aşk dediğin nedir ki aynalarda eyleşsin
selamsız geçen yolcu birkaç günlük misafir

kim bulmuş da dünyada kaçırmamış o kuşu
neşende yoldaş olur kederde gider kâfir

ah gönül hayta gönül hangi tövbeyi tuttun
ettin cânânı sultan her dem kendini esir

bülbül olup şakıdın şol sağır sultanlara
ne duydu ne eyitti ah o bî-vefa kibir

yakar bu hasret seni binboğa sefil olma
yol yakınken geri dön gel bu sevdayı bitir